

GONIEC CZESTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI.

Uczczenie pamięci Stefana Żeromskiego w Paryżu.

Institut Nauk Słowiańskich przy uniwersytecie paryskim zorganizował wieczór dla uczczenia pamięci wielkiego pisarza polskiego, Stefana Żeromskiego. Ceremonia odbyła się pod przewodnictwem hr. Szembeka, charge d'Affaires. Słowo wstępne miał p. Fournol, wiceprezes Instytutu. Odczyt o ś. p. Żeromskim wygłosił p. Zaleski, wydelegowany do Francji przez polskie Minist. Oświaty.
Od lewej ku prawej: p. Fournol, p. Szembek, p. Zaleski, p. Boyer - dyrektor Szkoły Żywej Wschodnich.

Widoki sanacyjne.

Rząd nasz przystąpił do sanacji. — Komisja sześciu radzi nad obciążeniem budżetu. Pożyczka zagraniczna jest uzależniona od dotęcia do skutku ustaw sanacyjnych i obciążenia budżetu. Tak się przedstawia zewnętrzna strona medalu poczyniań sanacyjnych.

Przyjrzyjmy się jednak istocie kryzysu, zestawmy z nią poczynania rządu i założenia, z jakich ten rząd wychodzi.

Zasadniczą przyczyną kryzysu jest **drożyzna produkcji**, z niej bowiem w znacznym stopniu wynika pasywność naszego bilansu handlowego, obciążenie konsumenta i zmniejszenie jego zdolności podatkowej. Na drożyznę produkcji składa się przede wszystkim **krótkość czasu pracy**, gdyż nasz 8-godzinny dzień roboczy wynosi 2300 godzin rocznie, zaś francuski 2560 godzin, niemiecki 3000 godzin. **Czas pracy w Polsce jest najkrótszym w Europie.**

Drugim czynnikiem wpływającym na drożyznę produkcji są **wysokie świadczenia socjalne**. Jeśli wysokość świadczeń socjalnych w Polsce wyrazimy cyfrą 100, to niemieckie wynoszą 60, francuskie 47, angielskie 35, rosyjskie 13. Świadczenia socjalne obciążają cenę ostateczną produktów przemysłowych w Polsce o 4 procent.

Wreszcie koszt produkcji jest w znacznym stopniu funkcją drożyzny kredytu. Wiadomo zaś, chociażby z zestawienia oficjalnych stóp dyskontowych banków europejskich, że **w Polsce stopa ta jest najwyższą**. Kredyt prywatny, zwłaszcza w Polsce, gdzie banki zarabają, operując rządowym kapitałem, na różnicę pomiędzy stopą dyskontową oficjalną a prywatną, musi być droższy od kredytu rządowego. Z tego wynika, że posiadamy również **najdroższy kredyt w Europie**.

Jeśli weźmiemy pod uwagę, że już z poprzednich czynników, kształtujących zżytkowo koszt produkcji wynika zmniejszenie rentowności przedsiębiorstw, to rozumiemy, że **ładne przedsiębiorstwo w Polsce nie może przy normalnej kalkulacji opłacać tak wysokich kosztów kredytu**. Kalkulacja zatem musi być anormalna, a jej anormalność poktrywać musi konsument z własnej kieszeni. Natwornością jest **zażądać, że utrzymanie takich obciążeń kosztów produkcji leży w interesie tej klasy**. — Obciążenie to w pewnym stopniu musi być zapłacone również ona również charakterze

tów produkcji i jak się zapowiada akcja rządu w tym kierunku?

Wiadomo, że żywiły mniej lub więcej radykalne objawy w istniejącym rządzie dwie tki, od których za leży wprowadzenie zmian co do czasu pracy i wysokości świadczeń socjalnych. Wiadomo również, że dzięki temu objęciu koalicja mogła dojść do skutku, oraz że doszła **tylko pod tym warunkiem**, że zostanie utrzymany w obu tych sprawach status quo ante. Mamy zatem przed sobą dwie alternatywy: albo uzdrowienie nich tych czynników, powodujących drożyznę kosztów produkcji, pociągnięciem za sobą upadek rządu, albo też takie go uzdrowienia w ogóle nie będzie. — Czy są widoki na kompromis, trudno jest coś pewnego powiedzieć. Z dotychczasowego jednak stanowiska P. P. S. można raczej sądzić, że widoków tych niema.

Co się tyczy zmniejszenia kosztów kredytu, to zaciągając pożyczkę zagraniczną przy oprocentowaniu 16, kolo takiej bowiem cyfr waha się żądania kredytatorów, tem samem ustanawiamy taki stan rzeczy, w którym **kredyt rządowy musi być droższy od 16 rocznie**. Inaczej bowiem państwo byłoby narazem na zbyt wielkie straty. Jeśli zaś kredyt rządowy w Polsce nie może być tańszy, niż kredyt prywatny z powodu braku kapitałów prywatnych, to tem samem **skazujemy nasz przemysł na opłacanie kosztów kredytu nie mniejszy, niż do tychczas**.

Z powyższego wynika, iż założenia sanacyjne naszego rządu w stosunku do spraw gospodarczych, zmierzające do obniżenia kosztów produkcji, są w samym zarodku jałowe. Zaciągając pożyczkę zagraniczną i stojąc na dotychczasowym stanowisku do ilości godzin pracy i obciążenia produkcji socjalnymi świadczeniami, rząd ten **nie będzie w stanie nic zmienić w zakresie istniejących stosunków**. Zamierzane bowiem zwiększenie obiegu pieniężnego przyniesie tylko **pewną ulgę choremu organizmowi gospodarczemu**, lecz nie uleczy go jednak radykalnie. Częstochowa, dn. 19.XII.1925. Krt.

Postulaty sfer przemysłowych w Polsce

O powzdt z błędnej drogi polityki gospodarczej
Karwie. — Zebrane w Katowicach w ub. tygodniu Związki przemysłowe z Pomorza, Wielkopolski, Małopolski i Śląska Cieszyńskiego Górnośląski Związek górniczo hutniczy w Katowicach omówiwszy najważniejsze postu-

lata gospodarcze dnia i stwierdziwszy zasadniczą wspólność interesów produkcji przemysłowej Zachodu i Połu dnia Polski, przyjęły jednomyślnie następujące tezy jako wyraz wspólnych zapatrywań w podstawowych zagadnieniach gospodarstwa Polski:

1) Silny przerost czynnika politycznego i jego wnikanie "dziedzinie administracji, oraz gospodarstwa doprowadził kraj o tak szczęśliwych warunkach naturalnych do brzegu ruiny. W obecnej chwili przełomowej domagać się musi opinja gospodarcza wielkiej części państwa gruntownego nawrotu z błędnie dotąd obranej drogi, zapoznawania rzeczywistych sił społeczności polskiej i ściślejszego przystosowania zarówno świadczym podatkowych, jak działalności gospodarczej i administracyjnej państwa do realnego poziomu sił i środków.

2) Stosowana przez dotychczasowe rządy polityka dnia ustąpić winna działaniu pragmatycznemu na podstawie trzeźwo i wszechstronnie obmyślanego planu gospodarczego i ułożonego na dłuższą metę i opartego na współdziałaniu inwestycyjnem kapitałów zagranicznych, których pomoc jest niezbędnie konieczną dla zapewnienia Polsce należnej jej roli wytwarzania i rozdziale dóbr.

3) Dalsze prowadzenie polityki gospodarczej i społecznej, zwłaszcza zaś podatkowej w duchu antikapitalistycznym musi być zaniechane jako godzącej w byt gospodarstwa społecznego Polski.

4) Sferom gospodarczym należy zapewnić bez porównania większy niż dotychczas wpływ na ustawodawstwo i administrację publiczną.

5) Polityka handlowa i celna winna być tak prowadzona, aby nie stała na przeszkodzie dobrem stosunkom handlowym z obecnymi państwami głównie pod kątem widzenia naszego eksportu.

Gdzie jeszcze można oszczędzać?

Jedyną drogę w uratowaniu państwa widzi Głos Narodu w oszczędnościach. Nie uratuje państwa obca kontrola, która oznaczałaby oddanie się w obcą niewolę, nie uratuje dyktatura jakiegoś Primo de Riveri, — gdyż wprowadziłaby bratobójczą walkę i w następstwie likwidację Polski przez Niemcy i Sowiety, uratuje tylko oszczędna gospodarka. Zdaniem „Głosu Narodu” oszczędności w budżecie państwowym można jeszcze bardzo wiele przeprowadzić. Bo oto:

Wydatki osobowe naszego Skarbu wynoszą przeszło 50 procent całego budżetu administracyjnego (bez wojska), gdy we Francji nie przenoszą 45, a w Czechosłowacji 42 procent. Trzeba je ograniczyć. Posiadamy 733,000 etatów personalnych w budżecie, gdy ilość urzędników wynosi tylko 707 tysięcy. Trzeba tę anomalję usunąć. Ze skarbu państwa pobiera uposażenie lub emeryturę 1,060,000 ludzi, z rodzi nimi 5 milionów, **to znaczy, że szsta część ludności jest na utrzymaniu państwa**. Trzeba to zmieścić. Fundusze dyspozycyjne w budżecie wynoszą 18 milj. zł. Trzeba je zredukować.

Armia nasza ma 8 proc. oficerów w stosunku do ilości żołnierzy, gdy Francja ma 5 proc. Posiada 14 generałów biorących pobory ministerjalne, niezwykle wysoki procent kapitanów (31 proc.) i majorów (13 proc.), znacznie niższą, niż we Francji granicę wieku dla służby czynnej. Budżet nasz roi się od takich niepotrzebnych wydatków w każdym dziale. Wytwórnio wojskowe przyniesie mają 15 milj. deficytu w roku bieżącym, a 9 milion. w roku przyszłym. Kilka można z nich śmiało sprzedać.

Dlaczego państwo ma utrzymywać kopalnię Brzeszcze, dającą 400 tysię-

cy zł. deficytu rocznie lub równie deficytowe zupy solne lub PAT-a ze 100-tysięcznym deficytem?

Co robi w krakowskiej Dyrekcji robót publicznych w centrali 43 funkcjonariuszów, gdy z braku kredytów nic się u nas nie buduje?

Itłd., itłd. Dopiero obecnie dowiadujemy się, jak bardzo kosztownie urządziliśmy sobie własne państwo, jak mało jest wydatków produkcyjnych.

PPS. o dyktaturze.

Ponieważ różni domorośli politycy przebakują, że tylko dyktatura nas zbawi, że da się ją wprowadzić przy pomocy „zwyckich szabel”, ponieważ te naiwne dyskusje zaszyły tu i owdzie tak daleko, że wymienia się osoby i pod ich wezwaniem w sposób niebywały w świecie politycznym nawiązuje się stronictwa (!), nie od rzeczy będzie przytoczyć o tej sprawie opinję p. Niedziałkowskiego w socjalistycznym „Robotniku”. Czytamy tam:

Myśl socjalistyczna w osobach — swych najwybitniejszych przedstawicieli odruciała dyktaturę klasową, jako metodę przejścia do nowego ustroju społecznego... — Socjalizm europejski wogóle a Polska Partja Socjalistyczna w szczególności, stanęły i stoją twardo na gruncie demokracji parlamentarnej, jako najdogodniejszej ze stanowiska klasy robotniczej formy rządzenia państwem.

Pozostaje w teorii — koncepcja dyktatury osobistej, której dwa wzory mamy dziś w Europie, we Włoszech, czy w Hiszpanii, Marzy o niej monarchistyczne „Słowo”, które szuka bezskutecznie generała, gotowego wprowadzić Sykstusa z Parmy na tron polski siłą oręza. Pozatem wszakże nikt poważny poważnie „koncepcji dyktatorskiej” nie wysuwa. — Dyktatura wojskowa przez sam charakter swojej organizacji, swojej psychologii zbiorowej stąnęłaby — zgóry całkiem bezradna wobec zagadnień katastrofy gospodarczej. W stosunkach polskich oznaczałoby zamęt wewnętrzny, grozę bezpośrednią wojny zewnętrznej, absolutną niemożność uzyskania pożyczki zagranicznej, prawdopodobnie zaprzepaszczenie Pomorza i Górnego Śląska, w najlepszym razie kontrolę Ligi Narodów.

Opinie tę przytaczamy jako próbę, co o tem myślał w tych sferach, na które wiele liczą rzekome polityczne... bractwa wzajemnej adoracji.

Gina Palermo — jedna z największych gwiazd kinematograficznych, jednocześnie występująca na scenie słynnego Music-Hall'u paryskiego „Magof”, gdzie publiczność codziennie ją obsypuje oklaskami za artystycznie wykonane tance.

W niedzielę, dnia 20-go grudnia 1925 roku, o godzinie 3-ciej i pół po południu w „OGNISKU ROBOTNICZYM“ ulica Krakowska Nr. 13, staraniem Narodowej Organizacji Kobiet

ODBEDZIE SIĘ

WIEC PRZEDWYBORCZY KOBIEC

referować będzie posełka Ładzina Prosimy o liczny udział.

Sprawy wyborcze

Skład osobisty listy №14, na którą głosować będzie całe społeczeństwo chrześcijańskie. Jakże inne listy złożono w Głównym Komitecie Wyborczym?

Jak już donosiliśmy, lista Zjednoczonego Chrześcijańskiego Komitetu Wyborczego oznaczona została № 14. — Skład osobisty listy przedstawia się, jak następuje:

- 1) Patrzyk Józef—ksiądz, 2) Szwedowski Stanisław—dr. med., 3) Plucik Karol—prezds. budowlany, 4) Cardini Zygmunt—kierownik i prezes Chrz. Zw. Zaw., 5) Nowak Stanisław—lekarz, 6) Jasiński Bolesław—urzędnik, 7) Januszewski Antoni—urzędnik, 8) Sciegienny Jan—urzędnik, 9) Dzierżbiński Bolesław—właśc. nieruchomości, 10) Pluta Jan—slusarz, 11) Smuga Stefan—krawiec, 12) Płodowski Waclaw—dyr. gimnaz., 13) Braksator Dominik—buchalter, 14) Wasilewska Zofia—żona d-ra, 15) Nir Jan—slusarz, 16) Hoffman Mieczysław. Bolesław—ogrodnik, 17) Stanisłowski Wiktor—majster fabr., 18) Węclawski Józef—slusarz, 19) Tomala Józef—urzędnik, 20) Wołski Antoni—kupiec, 21) Wołoski Aleksander—aptekarz, 22) Sidor Michał—dyr. Semin., 23) Wiecek Jan—kramarz, 24) Soborowski Antoni—inżynier, 25) Klecha Ludwik—urzędnik, 26) Chadański Konstanty—kupiec, 27) Kosiński Waclaw—nauczytel, 28) Zagrodzki Eugeniusz—inż. przemysł., 29) Woznicki Michał—robotnik, 30) Figlarz Władysław—kupiec, 31) Morawiec August—robotnik, 32) Ficenec Józef—właśc. nieruchomości, 33) Gmachowski Antoni—kupiec, 34) Wilczyński Wojciech—dorozorca domowy, 35) Walewska Janina—żona urzęd. b. przeł. pensji, 36) Kubicki Wiktor—rzeźnik, 37) Proszowski Eugeniusz—właśc. zakł. kam., 38) Krupski Kazimierz—urzędnik, 39) Kozerski Piotr—aptekarz, 40) Karasiński Józef—robotnik, 41) Piotrowski Wiktor—inżynier, 42) Markowska Franciszka—robotnik, 43) Dźwiałski Jan—kupiec, 44) Bartelski Stefan—mechanik, 45) Iwański Wojciech—stolarz, 46) Jarzbiński Stefan—stolarz, 47) Gładysz Henryk—robotnik, 48) Stepien Bolesław—urzędnik, 49) Szałwacki Ludwik—stolarz, 50) Markowski Teofil—rolnik, 51) Sikorski Antoni—slusarz, 52) Kurek Jan—ogrodnik, 43) Kaletkiewicz Piotr—oficjalista, 54) Majewski Adam—kupiec, 55) Siemiński Stanisław robotnik, 56) Scislawski Franciszek—kupiec, 57) Piuty Izidor—robotnik, 58) Braksator Antoni—kotlarz, 59) Janik Franciszek—prządnik, 60) Heine Edmund—kupiec, 61) Biel Karol—farbiarz.

pracująca inteligencja—słowem przedstawicieli i rzecznicy wszystkich zawodów i stanów chrześcijańskiego społeczeństwa Częstochowy.

To też na listę Nr. 14 głosować będą wszyscy wyborcy chrześcijańskiego społeczeństwa, którym sprawa prowadzenia racjonalnej gospodarki miejskiej przez jednostki rozumne i doświadczone na sercu leży.

Na listę Nr. 14 głosować będą wszyscy ci, którzy nie życzą sobie takiego obrotu sprawy, aby zarząd miasta w Chrześcijańskiej Częstochowie spoczął w rękach żydów i socjalistów.

Wszyscy więc obywatele i obywatelki, którzy stoją pod sztandarem narodem, którym drogą hasła: „Bóg i Ojczyzna“—głosować będą na listę № 14!..

Ogółem złożono w Głównym Komitecie Wyborczym 11 list kandydatów do Rady miejskiej w Częstochowie. Nazwiska czołowych kandydatów z każdej z złożonych list podaliśmy już w poprzednich numerach naszego pisma w miarę napływania, zaś, jednak pewne zmiany. — Mianowicie wycofane zostały z Głównego Komitetu Wyborczego listy Nr. 1, 3, 13 i 15 na skutek zawartych porozumień czy celem dokonania poprawek i złożone pod innymi numerami, jak również z urzędu wycofana została lista Nr. 9, aby uniknąć pomyłek przy głosowaniu na listę Nr. 6, kartki bowiem oznaczone cyfrą 6 możnaby przy odwróceniu przyjąć jako 9 lub odwrotnie.

Lista bezpartyjnej inteligencji żydowskiej, oznaczona Nr. 15, wycofana została na skutek zawartego w ostatniej chwili porozumienia i złożona następnie jako lista Nr. 16 Zjednoczonego Żydowskiego Komitetu Wyborczego. Na naczelnych miejscach tej listy figurują nazwiska: Stiler Zygmunt—kupiec, Bram Arnold—lekarz, Pohořille Szymon—adwokat, Batawka Ludwik—lekarz, Goldszajn Szmul—przemysłowiec i inni.

Złożono więc 11 następujących list kandydatów do Rady miejskiej: Nr. 2—PPS, Nr. 4—Ogólny Żydowski Związek Robotniczy, Nr. 5—Zjednoczenie „Poalei Sjon“ i „Ceirei Sjon“, Nr. 6—Żydowski Robotniczy Komitet Wyborczy „Poalei Sjon“, Nr. 7—Narodowa Partja Robotnicza i Zjednoczenie—Zaw. Polsk., Nr. 8—Lewica klasowych Zw. Zaw., Nr. 10—Bezpartyjny Demokratyczny Kom. Wyb. Polskiej Organizacji Wolności, Nr. 11—Niezależna Socjalistyczna „Partja Pracy“, Nr. 12—Żydowska Resursa Rzemieślnicza, Nr. 14—Zjednoczony Chrześcijański Komitet Wyborczy, Nr. 16—Zjednoczony Żydowski Komitet Wyborczy.

Widzimy więc, że na liście figurują nazwiska najpopularniejszych działaczy społecznych ze wszystkich sfer społeczeństwa, począwszy od wolnych zawodów, a kończąc na przedstawicielach robotników. Na liście Nr. 14 znajdują się i kupcy chrześcijańscy i rzemieślnicy, i właściciele nieruchomości, i

2 wiecu w „Ognisku Robotniczym“ Zjednoczonego Chrześcijańskiego Komitetu Wyborczego do Rady Miejskiej.

W ubiegły czwartek o godz. 4-ej po poł. odbył się przy wypełnionej po brze gi sali „Ogniska Robotniczego“ wielki wiec z udziałem 2 postów z klubu — Chrz. Demokracji.

Wiec zgaił p. Cardini, przewodniczył p. Stanisłowski.

Poseł Marciniak wygłosił referat polityczny, w którym określił położenie międzynarodowe i politykę państwa Polskiego.

Następnie wskazał w swoim referacie na niedomaganie na terenie gospodarczym państwa Polskiego, które wypływało z idei socjalistycznych, a które wprowadziło się w organizm państwa Polskiego.

Dalej w swoim referacie wskazał na konieczność oczyszczenia administracji państwowej z tych naleciałości socjalistycznych i podkreślił, że to jest tylko możliwym przy wysiłku całego społeczeństwa polskiego.

Drugi referat wygłosił poseł Roch o ustroju gospodarczym państwa, samorządowym i konieczności oszczędnościowych w samorządach.

Dalej przemawiał poseł Roch, wskazując na konieczność prowadzenia polityki gospodarczej, podkreślając, że najważniejszym celem polityki gospodarczej — jest podniesienie wydajności; zaś wydajność pomnaża się najsukcesyjnie za pomocą przedsiębiorczości i zbiorowego współdziałania.

Następnie zebrani jednogłośnie uchwaliłi rezolucję, która brzmi: „Zebrani na wiecu Chrz. Demokracji

w Częstochowie, w liczbie około tysiąca osób, wyrażają klubowi Ch. D. całkowite zaufanie za jego dotychczasową działalność, a w szczególności postawę Korafantemu, który dość wcześnie wskazywał Sejmowi i społeczeństwu na zgubną gospodarkę p. Wł. Grabskiego.

Zebrani proszą klub Chrz. Demokracji o prowadzenie bezwzględnej walki z bezrobociem i z drożyzną, tudzież zastosowania jak największych oszczędności we wszystkich dziedzinach gospodarki państwowej i samorządowej.

Rezolucja i referaty posłów zostały w największej ciszy i skupieniu wysłuchane i z entuzjazmem przyjęte burzą oklasków.

Na zakończenie zabrał głos p. Cardini i w krótkich a treściwych słowach referował sprawę wyborów do Rady Miejskiej m. Częstochowy.

Na zakończenie wniesiono kilka okrzyków na cześć posłów i klubu Ch. Dem. i okrzykiem „Niech zwycięży lista chrześcijańska Nr. 14!“ zakończono wiec o godz. 7 wieczorem.

Czarny strajk na Rakowie!

Z górą 1000 robotników porzuciło pracę, żądając natychmiastowej wypłaty zarobków za listopad.

W ub. piątek o godz. 2 pp. na Rakowie wybuchł strajk powszechny robotników na tle ekonomicznym. Robotnicy żądali natychmiastowej wypłaty zarobków za miesiąc listopad. Pracę porzuciło z górą 1000 robotników. O godz. 8 odbył się wiec strajkujących i po przemówieniu kilku mówców ogólny strajk postanowiono zastrzyć, zdejmując obsługę z wielkiego pieca i pieców Martenowskich, — czyli postanowiono zastosować t. zw. „czarny strajk“.

Elektrownia i stacja pomp przez noc z piątku na sobotę obsługiwane były przez inżynierów i majstrów. — Wielki piec został zadekowany, a piece Martenowskie wygaszone.

— Ruch przedświąteczny na kolejach. Władze kolejowe, licząc się z małym ruchem przedświątecznym ze względu na ogólny brak gołtów, postanowiły uruchomić na czas przedświąteczny tylko dwa pociągi nad zwyczajne: jeden do Krakowa, drugi zaś do Łwowa, natomiast zwiększyć liczbę wagonów w pociągach, zdających się w innych kierunkach.

— Bal sylwestrowy „Lutnia“ Jak się dowiadujemy, Zarząd Tow. Spiew. „Lutnia“ tradycyjnym zwyczajem urządził dla członków, ich rodzin i wprowadzonych gości bal sylwestrowy w dn. 31 b. m. w lokalu własnym.

— Jak ubierać choinkę? — Każdy dom szczególnie uważa zwraca w święta Bożego Narodzenia na drzewko choinkowe, które chciałby widzieć ładnie ozdobione.

Większość z nas przystraja choinkę w różne, nieraz bardzo drogie za-

Do Sz. KLIENTELI!!! Celem umożliwienia zakupów świątecznych postanowiliśmy na przedśm. 3 dni od dnia dzisiejszego sprzedawać... M. CZĘSTOCHOWSKI II ALEJA Nr. 25 (6-6) Kofeluskich

Odezwa do Wyborców!!! OBYWATELE I OBYWATELKI Każdy wybierający do Rady Miejskiej powinien wiedzieć, że najtańszej kupić można wszelkie towary wełniane, bawełniane, jedwabne oraz kołdry, waty, płótna, serwety, rękawiczki, przesterdiania, firanki, chusteczki itp. materiały w firmie: M. CZĘSTOCHOWSKI II ALEJA Nr. 25 (6-6) Kofeluskich

Kino "Tatr Nowy"
II Aleja 48
Od soboty 19. do poniedziałku 21 grudnia (wł.)
Ostatni seans o 9 i pół wiecej.

Nowy sensacyjny film WILLIAMA FOXA "SZALONY TEMPERAMENT"
Salosowo-sensacyjny film w 7-mlu wielkich aktach.
W roli głównej cowboy-gentelman **TOM MIX**, bożyszcze tłumów!
Żywiołowy humor! — Szczęśliwa elegancja! — Modne tańce i balety! — Zadziwiający przygody i sensacja.
Ceny miejsc I Złoty. Początek seansów w dniu powszednim o godz. 5, w soboty o godz. 4, w niedzielę i święta o godz. 3 po południu.

NAD PROGRAM:
Wesela farsa w 2 aktach p.t.
Małpi Jazzband.

Teatr "Nowości"
II Aleja Nr. 12
Od dziś do środy 23 grudnia wł.
Ceny miejsc niepodwyższone
GALERJA 50 GROSZY
Ostatni seans o 9 min. 30 wiecej.

Ekran i scena razem!!!
Na ekranie dajemy przed Warszawą wistki smorykański nim wywrzili "First National Pictures" p.t.
Dusze w Płomieniach
Romans miłości i śmierci w 9 akt. Treść pełna awanturniczych przygód i pasji, sceny jakże wstrząsające, walka z ręką mordercy i diablew czas, port, wszystko to czyta film ten nadzwyczaj zajmującym.
Uwaga: W wigilię Bożego Narodzenia t.j. 14 b.m. teatr elekcyjny. N. gwiazdę dajemy Sz. r. "Złotych w Raju" oraz na scenie zap. zmianę pr.

Na scenie, znana ułub. Publiczności Częstochowskiej, p. RELA GEOWACKA
kupieciska z nowym repertuarem, oraz p. **MAKSIO BOCZKOWSKI**
znany humorysta-tancerz z nowym repertuarem, co opowie, to zaraz odgadnie, gdyż takie jest jego natura.

Kino "UCIECHA"
Od soboty dn. 19 do wtorku 22 dn. grudnia r.b.
Z powodu drogiej dzierżawy filmu, ceny miejsc podwyższone kieszonko 1 zł. Lota 1 zł. 50 groszy.

Wstąpił u nas po raz ostatni **EDDIE POLO** w najnowszym i najlepszym 6-mlu aktowym filmie p.t.
"STRASZNA GODZINA" (Pulapka śmierci)
Anons: W święta Boż. Narodzenia pierwszorzędny film cowbojski p.t. "Dolina Szaleńców"

Nad program: 3 akty huragan. śmiechu.
Początek w sobotę o 4, w niedzielę o 3, w dni zwykłe o godz. 5. Ostatni seans o godz. 9-10.
Uwaga: W środę i czwartek kino będzie nieczynne.

Cukiernia i Fabryka „VERSAL” II ALEJA Nr. 28. Telefon Nr. 72.

Poleca na nadchodzące święta: TORTY, STRUCLE, HERBATNIKI, BABKI CUKRY i CZEKOLADY. SPECJALNY DZIAŁ PIERNKÓW PO 40 gr. PACZKA I Kłgr. 4zł..

Z poważaniem **STEFAN SITARZ.**

WIELKI WYBÓR OWOCÓW CHOINKOWYCH.

HANDEL WIN WÓDEK i TOWARÓW KOLONJALNYCH

M. SZYBOWSKI II Aleja Nr. 21.

POLECA NA NADCHODZĄCE ŚWIĘTA

Wina oryginalne węgierskie, wytrawne i łagodne od 3 zł. 50 gr. za butelkę. Francuskie białe i czerwone, reńskie, hiszpańskie i szampańskie. — Miody staropolskie od 4 zł. za butelkę oraz wina mszalne.

ZAKŁAD OPTYCZNY K. SOCZEK
w Częstochowie, II Aleja 16 (obok mostu Kolejowego) oraz w Kielcach, ul. Dzia.

POLECA: Okulary i binokle w różnorodnych fasonach ze szkłami z pierwszorzędnych fabryk optycznych, jako to patentowane persysoopijne, cylindryczne Zeiss (punktal) ściśle dostosowane do oczu. Narzędzia optyczne i chirurgiczne. Przybory elektryczne, artykuły fotograficzne.

Wyroby stalowe z najlepszych firm, brzozy gwarantowane. **Przyjmują się wszelkie obstalunki. Ceny przystępne.**

RESZTKI po cenach z przed podróżowaniem od 25 do 40% taniej tylko jeszcze przez tydzień kupić można w konkurencyjnej firmie

I. Rzańskiego
II-ga ALEJA Nr. 29. TELEFON Nr. 318.
Poleca również wszelkie towary: BIAŁE, JEDWADIE, WELNY po najniższych cenach.

Składnica Mebli
CECHMISTRZÓW STOLARNIEN w CZĘSTOCHOWIE.
UL. DĄBROWSKIEGO Nr. 1.

Posiada na składzie meble wszelkiego rodzaju od luksusowych do najwykresniejszych oraz wyroby tapicerskie.

Przyjmują wszelkie obstalunki po cenach przystępnych na warunkach dogodnych.

Cukiernia A. Błaszczczyński
w CZĘSTOCHOWIE, I Aleja 13. — Telefon 276.

Poleca na święta Bożego Narodzenia w wielkim wyborze: znane ze swej dobroci wyroby t.j. Torty, Ciasta, Strucle w różnych odmianach, czekolady swoje i Warszawskich Fabryk, oraz znakomite Pierniki, Deserowe, Choinkowe itd., również uprasza się o wcześniejsze zamówienia.

Z poważaniem **A. BŁASZCZYŃSKI.**

"Biuro Ludowe"
OTWARTE
w Częstochowie, II Aleja 19 (Dookoła Banku Ziemlastnego) Isawa oficyna I p. Telefon 17.

Prowadzone przez sily fachowe wykonuje wszelkie prace pisemne do wszystkich władz i urzędów, oraz firm krajowych i zagranicznych. Udziela porad w sprawach podatkowych i administracyjnych.
Biuro czynne od godz. 9 rano do 5 p.p.

42). **MARION CRAWFORD**

ŻONA
Tłom. z angielskiego H. J. P.

Helena podniosła zwolna drugą rękę, przeciągnęła ją po czole, otwierając i przyniżając oczy, jakgdyby się ze snu budziła. Portjer, stojący opodal, przyglądał jej się uważnie.

Choć — rzekł Wimpole. — Wyjdźmy. Nie możemy tu pozostać.

Helena spojrzała na niego, nawpół tylko rozumiejąc. W niepewnym świetle lamp wchodowych twarz jej odzyskiwała zwykły kołoryt, a Wimpole czuł, że i jego bladeść ustępuje.

Wtem ona wzdręgnęła się i niemal gwałtownie wyrwała mu rękę. Momen talnie wróciła jej przytomność, wraz z nią zaś: cała jej trzeźwość i stanow coś a jednocześnie nieopisane pragnienie samotności, którego on pojął na razie niemogł.

— Nie! nie! — zawołała. — Puść mnie pan! Ja muszę pójść do siebie! Muszę!

— On cofnął się natychmiast. — Przyjdź pan jutro — dodała przed ko.

I cała jej miniona młodość ożyła w niej, gdy odwróciwszy się od niego, lekkim krokiem poczęła wstępować na schody, a on stał jeszcze chwilę, ścigając ją oczyma z takim wrażliwaniem, jakgdyby wiek cały upłynął od chwili,

gdy na tem samym miejscu mówił jej dobranoć.

Wreszcie odszedł i bezwiednie z pochyloną głową, z ręką konwulsyjnie na klapie paltota zaciśniętą począł iść w stronę jeziora, daleko poza olbrzymi, kolejowy dworzec, wskros wilgotnego wiatru, cały zatopiony w myślach.

Zrozumiał teraz Helene, bo i on potrzebował być sam, by zdać sobie sprawę z tego, co zaszło, by przetrwać w tajemnicy szaloną radość, której wstydził się, jako spowodowanej śmiercią innego człowieka.

Harmon umarł i nadzieja, drzemiąca w duszy Wimpole'a od dwudziestu lat, ocknęła się z młodzieńczą siłą.

Czas i lata rozwały się, jak mgła w poranne tchnieniu, świat ubrał się w wiosenne barwy, a róża wczorajsza stała się znów cudnym kwiatem dnia dzisiejszego.

Jednakże był na to za dobrym, za szlachetnym, żeby pozwolić sobie cieszyć się okrutnie ze śmierci Harmona, tak, jak niegdyś nie byłby się szczęścił śmiercią wroga, padającego na polu walki. Ciężko jednak było mu zdusić ten instykt, tak głęboko zakorzeniony w piersiach ludzkości na całe wieki przed ową chwilą, kiedy Achilles włożył Hektora dookoła murów Troi. Chrzęścianizm, dopiero uznał za rzecz niską znieważanie umarłych i ich pamięci. Bo to, co nazywamy honorem, wzięło początek z czasów rycerskich, kiedy ludzie wierzyli, i aczkolwiek narody niechrześcijańskie mają swoje nie które nawet bardzo piękne zasady, na

że pojęcie honoru jest im obce i całkowicie niezrozumiałe.

Niemniej przeto śmierć Harmona uszczęśliwiła Wimpole'a i sam przed sobą nie mógł temu zaprzeczyć. Radował się przedewszystkiem ze względu na Helene, bo choć miał jakąś nieujętną nadzieję, dalekim był od zupełnej pewności czy zechce zostać jego żona, teraz, gdy owdowiała.

Nie przychodziło mu nigdy do głowy, żeby go mogła kochać. I głównie dlatego, że od chwili, gdy przeczytał ową notatkę w dzienniku, nacierpiał się tyle ze względu na Helene, głównie dlatego czuł się teraz tak ogromnie uszczęśliwionym.

Usiłował przypomnieć sobie ich ostatnią rozmowę nad rzeką, ale choć słowo, jakie oboje zamieniali, wracały mu teraz w urwany echach, były dla niego absolutnie bez znaczenia i nie mógł sobie żadną miarą wyttomaczyć, jak on mógł stać tam niespełna przed pół godziną, trzymając się żelaznego pręta, cały w jeden drgający kłębek nerwów zamieniony.

To było nie do wiary. Działo się z nim coś podobnego, co z czwójkami, który bledził w malignie i rzucał się na swoich najbliższych i który wracając do zdrowia, nie może uwierzyć w te rzeczy, choć je sobie mętnie przypomnia.

Wimpole nigdy potem dokładnie nie wiedział, jak długo krążył tak koło jeziora w wietrznej ciemności, aż wreszcie uczuł, że odzyskał napowrót władzę nad sobą i znalazł się w pobliżu

mostu, w powrotnej do hotelu drodze.

Przeszło może pół godziny, nie dłużej, lecz jemu zdawało się, że chodził tak non cała, mijając po sto razy kolejowy dworzec i rząd drewnianych pilastrów, słuchając szeptu jakiegoś wewnętrzznego głosu, który mu mówił, że nie ma prawa być zupełnie szczęśliwym, zwalczając instykt radości ze śmierci Harmona.

A tymczasem Helena uciekła do swe go pokoju i zamknęła się na klucz. Jej również, jak Wimpole'owi byłoby się wydało rzeczą okropną, cieszyć się, że maż jej umarł. Ale instykt ten był od niej dalekim. Zrazu czuła się oszołomiona ponad wszelki wyraz tem nagłym wyzwoleniem z jarzma, do którego tak meżnie chciała się znnowa zaprzężyć. Osiłnio ją nagłe światło wolności, jak człowiekka wypuszczonego z więziennej ciemnicy, w której spędził pół życia. Uczuła jak gdyby wszystkie tłumione sily sumienia władze i potrzeby jej natury odzyskiwały nagie swą sprężystość i świadomość praw swoich. A przecież żał jej było z całego serca zmarłego meża.

Daleko, w minionej młodości widziała jego piękną twarz, jego błyszczące oczy, jego meśką postać i dźwięczał jej w uszach jego miły głos, którego pieśń tony przywiodły ją do tego fatalnego kroku, który zwał się jej małżeństwem; przypomniała sobie, że był czas, kiedy prawie że go kochała i bezgranicznie wierzyła w jego młodość.

(d. t. n.)

